

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารและการจัดการศึกษาในยุคนี้ จำเป็นต้องอาศัยแนวคิดและองค์ประกอบหลายอย่างที่ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนาหรือปฏิบัติที่แตกต่างจากเดิม จึงจะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือการปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งนอกจากการปฏิรูปการเรียนรู้แล้ว เหตุผลสำคัญของการปฏิรูประบบบริหารการศึกษา คือการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบและการบริหารจัดการ ซึ่งการปฏิรูประบบ หมายถึงการวางระบบของการจัดการศึกษา ที่สามารถนำไปสู่การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ช่วยพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในด้านการบริหารและการจัดการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 10)

อย่างไรก็ดี การเรียนรู้ในโลกยุคใหม่และในอนาคต ผู้เรียนจะต้องค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลายทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อเรียนรู้ด้วยสมอง กายสัมผัส ปฏิบัติเป็นทำเป็น และเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ตามความต้องการ จึงจำเป็นต้องจัดแหล่งเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเพียงพอ หลากหลายและมีประสิทธิภาพ (อัศวิน งอยผลา, 2552, หน้า 20) มุ่งให้ผู้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ได้ฝึกปฏิบัติจริง รู้จักสืบค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีทักษะกระบวนการคิด รู้จักคิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน มีประสบการณ์ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน แสวงหาความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 12)

ที่สำคัญคือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการศึกษาว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 5) ดังปรากฏในมาตราที่ 24 เรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน

จากสื่อการเรียนการสอนและวิทยาการประเภทต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 14-15) และมาตราที่ 25 ที่กำหนดไว้ว่า รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 15)

ในขณะที่เดียวกันสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กำหนดเรื่องสิ่งแวดล้อม ลงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 (2555, หน้า ช – 105) โดยกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศว่า “ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทย ทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน” นอกจากนี้ยังได้กำหนดทิศทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีประชาคมโลกเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2555, หน้า ช – 105)

สิ่งแวดล้อมศึกษา เป็นวิชาที่เน้นให้นักเรียนมีความรักในธรรมชาติ รู้จักรักษาสุขภาพลักษณะที่อยู่อาศัยของตนและชุมชน เป็นคนมีวัฒนธรรมดี มีศีลธรรมไม่ประพฤตชั่ว รู้เอาใจเขามาใส่ใจเรา และรู้จักทำประโยชน์ให้กับส่วนรวม ทั่วโลกได้เล็งเห็นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมศึกษา ซึ่งประเทศไทยก็ควรสนับสนุนความคิดดังกล่าว ถึงแม้ว่าหลักสูตรการศึกษาจะไม่มีวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษาก็ตาม แต่ก็มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษาแทรกอยู่ในกลุ่มสาระต่าง ๆ มากพอสมควร ดังนั้นเพื่อให้เกิดผลดีในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและแนวทางป้องกันสิ่งแวดล้อม จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องบรรจุวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษาไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนกระทั่งถึงชั้นมหาวิทยาลัย ลักษณะโครงสร้างในการให้การศึกษาสิ่งแวดล้อมศึกษา จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องทั้งเนื้อหาวิชา ความยากง่าย โดยในหลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยได้บรรจุหลักสูตร

สิ่งแวดล้อมศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ สำหรับในระบบกระทรวงศึกษาธิการ ได้เริ่มหลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษาบูรณาการ ได้สอดแทรกการสอนในรูปแบบวิชาชีววิทยา สิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือมีหลักสูตรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ซึ่งการให้การศึกษาแก่เยาวชนนับว่ามีความสำคัญยิ่งในการที่จะทำให้เยาวชนเห็นคุณค่า และความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ชลายุทธ์ คุรุทเมือง, 2551, หน้า 13 – 14)

นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการยังได้กำหนดแนวทางดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไว้ในแนวทางการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการพ.ศ. 2539 -2550 ทั้ง 4 ด้าน โดยกำหนดไว้ในด้านที่ 4 เรื่องการปฏิรูปการศึกษาในด้านการปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นพื้นฐานในด้านบรรยากาศของการจัดการศึกษา ด้านการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน และได้ประกาศบัญญัติ 10 ประการ ตามแนวปฏิรูปการศึกษาโรงเรียนและสถานศึกษา มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป. อ้างถึงใน คำจันทร์ อภิการัตน์, 2542, หน้า 1) จากความสำคัญของแหล่งเรียนรู้กับการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีนโยบายให้โรงเรียนจัดสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ได้อย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ หากโรงเรียนสามารถจัดและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายก็จะทำให้สามารถพัฒนานักเรียนได้เต็มตามศักยภาพ นักเรียนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามคุณลักษณะของหลักสูตรการก่อสร้างและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ พอสรุปได้ว่าแนวทางการส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน เป็นวิธีการที่โรงเรียนควรดำเนินการให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียนและควรจัดดำเนินการในส่วนที่สามารถไปใช้ได้จริงอย่างหลากหลายแนวทางก็จะทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จในการส่งเสริม (ปฎิญา ไตรพรหม, 2553, หน้า 51)

ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของอัสวิน กอญผาลา (2552, หน้า 25-26) พบว่าการเรียนรู้จะได้ผลดี บรรยากาศของการเรียนรู้จะต้องเป็นที่พึงพอใจของผู้เรียน ผู้เรียนมีความสนุกสนาน สดชื่น มีสิ่งแวดล้อมที่ร่มรื่นสวยงาม น่าอยู่ เป็นไปตามสภาพธรรมชาติของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เรียนอย่างมีความสุขและมีคุณค่าในการดำรงชีวิต จึงต้องมีการจัดบรรยากาศและกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนให้เป็นอุทยานแห่งการเรียนรู้ นอกจากจะเป็นการเสริมสร้างคุณภาพทางวิชาการแล้ว ยังส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมรวมทั้งสุขภาพอนามัยของผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาอีกด้วย

ดังนั้นการใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นภาระหน้าที่ของโรงเรียน ซึ่งเป็นหน่วยงานทางการศึกษา ที่มีหน้าที่จัดการศึกษาให้กับเยาวชนโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นที่รวมของนักเรียนที่มาจากหลายชุมชนด้วยกัน จะต้องจัดกิจกรรม การเรียนการสอนและจัดสิ่งแวดล้อมให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาของผู้เรียน และกระตุ้นให้ชุมชนเกิดความสนใจ ยอมรับและปฏิบัติตาม (ธงชัย แสงโพง, 2546, หน้า 4) การบริหารอาคารสถานที่จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก อาคารสถานที่ที่เป็นแหล่งให้การศึกษาลือหลอมให้เป็นคนดี เป็นแหล่งเตรียมความคิดใหม่ ๆ ให้แก่นักเรียน ดังนั้นการบริหารอาคารสถานที่ ผู้บริหารควรบริหารให้รอบคอบ เก็บรวบรวมข้อมูลให้แน่ชัด และบริหารให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง เพื่อเด็กจะได้เจริญเติบโต เป็นพลเมืองดีและมีประสิทธิภาพ เป็นกำลังสำคัญของประเทศต่อไป (วินัย ศรีจันทิก, 2550, หน้า 23)

โรงเรียนวัดสวนส้ม (สุขประชานุกูล) เป็นโรงเรียนหนึ่งที่มีการกำหนดนโยบายของโรงเรียนให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ในการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้และสิ่งแวดล้อม ภายในโรงเรียน จึงมีแนวคิดในการบริหารจัดการรีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ได้ฝึกปฏิบัติจริง รู้จักสืบค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีทักษะกระบวนการคิด รู้จักคิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน มีประสบการณ์ตรง ได้ฝึกปฏิบัติจริงรู้จักสืบค้นข้อมูลความรู้ได้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย อย่างกว้างขวางต่อเนื่องและสนองต่อนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่ได้กำหนดนโยบาย 4 กลยุทธ์ 12 จุดเน้น ในการบริหารจัดการศึกษาของหน่วยงานสถานศึกษาในสังกัด โดยเฉพาะจุดเน้นที่ 1 Resort Office ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดการเรื่องแหล่งเรียนรู้และบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1, 2551, หน้า 22)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากระบวนการบริหารจัดการ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการรีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ รวมทั้งศึกษาถึงเงื่อนไขและผลกระทบที่ส่งผลให้โรงเรียนวัดสวนส้ม (สุขประชานุกูล) จังหวัดสมุทรปราการ ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน จนผ่านการประเมินและได้รับรางวัล รีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ ระดับเหรียญเงินของคุรุสภา และรับรางวัลการบริหารจัดการรีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ ชนะเลิศ (ดีเยี่ยม) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในปีการศึกษา 2549 และรางวัลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้รีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ ระดับเหรียญทองของคุรุสภา ซึ่งนอกจากรางวัลเกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนแล้ว ยังได้รับรางวัลอื่นอีกมากมาย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาการบริหารจัดการรีสอร์ทท
แห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียน โรงเรียนวัดสวนส้ม
(สุขประชาอนุกุล) เพื่อจะนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้และ
สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนของโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกัน อีกทั้งยังเป็นแนวปฏิบัติให้
เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ด้านคุณภาพนักเรียนเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้อย่าง
เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการอันแท้จริงของโรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการบริหารจัดการรีสอร์ททแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดสวนส้ม
(สุขประชาอนุกุล) จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาเงื่อนไขที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการรีสอร์ททแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน
วัดสวนส้ม (สุขประชาอนุกุล) จังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการบริหารจัดการรีสอร์ททแห่งการเรียนรู้ของ โรงเรียน
วัดสวนส้ม (สุขประชาอนุกุล) จังหวัดสมุทรปราการ

โจทย์/คำถามวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการบริหารจัดการรีสอร์ททแห่งการเรียนรู้ จึงต้องศึกษา
ค้นคว้า เพื่อให้ได้คำตอบในประเด็นคำถามวิจัย ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการบริหารจัดการรีสอร์ททแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดสวนส้ม (สุข
ประชาอนุกุล) เป็นอย่างไร
2. เงื่อนไขที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการรีสอร์ททแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดสวน-ส้ม
(สุขประชาอนุกุล) เป็นอย่างไร
3. ผลกระทบจากการบริหารจัดการรีสอร์ททแห่งการเรียนรู้ของ โรงเรียนวัดสวนส้ม
(สุขประชาอนุกุล) เป็นอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่แสวงหาความรู้และความเข้าใจ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการบริหารจัดการรีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ของ โรงเรียนวัดสวนส้ม (สุขประชานุกูล) ที่ประสบความสำเร็จจนได้รับรางวัลระดับชาติ โดยเลือกศึกษาโรงเรียน อย่างเจาะจง คือ โรงเรียนวัดสวนส้ม (สุขประชานุกูล) จังหวัดสมุทรปราการ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเลือกศึกษาข้อมูล ดังนี้

1. สนามวิจัยคือ โรงเรียนวัดสวนส้ม (สุขประชานุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เหตุผลที่เลือกพื้นที่นี้เป็นสนามวิจัยคือ เป็น โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจนได้รับรางวัล รีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ ระดับเหรียญเงินของคุรุสภา รางวัลการบริหารจัดการรีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ ชนะเลิศ (ดีเยี่ยม) ของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานในปีการศึกษา 2549 และรางวัลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้รีสอร์ท แห่งการเรียนรู้ ระดับเหรียญทองของคุรุสภา ซึ่งนอกจากรางวัลเกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่ง เรียนรู้และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนแล้ว ยังได้รับรางวัลอื่น ๆ อีก รวมทั้งรางวัลโรงเรียน ในฝัน (โรงเรียนดีใกล้บ้าน) ของกระทรวงศึกษาธิการในปี 2551

2. เพื่อศึกษากระบวนการบริหารจัดการรีสอร์ทแห่งการเรียนรู้และเงื่อนไขที่ส่งผลต่อ การบริหารจัดการรีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ของ โรงเรียนวัดสวนส้ม (สุขประชานุกูล) รวมทั้งศึกษา ผลกระทบจากการบริหารจัดการรีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ของ โรงเรียนวัดสวนส้ม (สุขประชานุกูล) โดยรีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ (The Resort of Learning) ในที่นี้ผู้วิจัยใช้ตามที่โรงเรียนวัดสวนส้ม (สุข ประชานุกูล) กำหนดไว้เพื่อความสอดคล้องกับนโยบายการบริหารจัดการศึกษา Resort Office ของ หน่วยงานสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

รีสอร์ทแห่งการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ได้แก่ บุคคล สถานที่ สิ่งของ ธรรมชาติแวดล้อม สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเข้าไปปฏิสัมพันธ์และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในบรรยากาศ ที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ รมรื่น สวยงาม โดยประสบการณ์ตรงและได้ความรู้ใหม่ที่มีคุณค่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันได้

3. ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนรวม 78 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการ 1 คน รอง ผู้อำนวยการ 2 คน ครูผู้สอน 12 คน นักเรียน 45 คน ผู้ปกครอง 10 คน คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน 8 คน ผู้ปกครองนักเรียน นักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง เหตุผลในการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก เนื่องด้วยบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลในพื้นที่ที่เป็นสนามวิจัย เป็นผู้อยู่ในปรากฏการณ์ เป็นผู้รู้เรื่อง

เกี่ยวกับการบริหารและเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการริสอร์ทแห่งการเรียนรู้จนได้รับรางวัล รวมทั้งเป็นผู้รู้เรื่องเกี่ยวกับผลกระทบจากการบริหารจัดการริสอร์ทแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดสวนส้ม (สุขประชานุกูล) เป็นอย่างดี

4. ช่วงเวลาในการศึกษาวิจัย ปีการศึกษา 2554 - 2555

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านการบริหารการจัดการแหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน โดยประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. ทราบถึงกระบวนการบริหารจัดการริสอร์ทแห่งการเรียนรู้
2. ทราบเงื่อนไขที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการริสอร์ทแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดสวนส้ม (สุขประชานุกูล)
3. ทราบผลกระทบที่เกิดจากการบริหารจัดการริสอร์ทแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนวัดสวนส้ม (สุขประชานุกูล)
4. สามารถนำผลการวิจัย ไปเผยแพร่ให้กับหน่วยงานทางการศึกษาและผู้สนใจทราบ เพื่อนำไปพัฒนาแหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น